HOMILIA
SANCTISS. DOMINI NOSTRI
CLEMENTIS XI.
PONT. MAX.

HABITA

IN DOMINICA RESURRECTIONIS

CHRISTI DOMINI

Inter Miſſarum Solemnia

IN BASILICA PRINCIPIS APOSTOLORUM

ANNO MDCCVI.

FLORENTIÆ. MDCCVI.
TYPIS REGIÆ CELSITUDINIS.
Apud Antonium Mariam Albizzini.

Superiorum Permiſſu.

1829

Digitized by Google

DICEBANT [a] AD INVICEM : QUIS REVOLVET NOBIS LAPIDEM AB OSTIO MONUMENTI ? ET RESPICIENTES VIDERUNT REVOLUTUM LAPIDEM ; ERAT QUIPPE MAGNUS VALDE. Ubi primùm Evangelicæ Mulieres valdè mane, impigrâ ſcilicet charitate feſtinantes, ingreſſæ ſunt iter, ut quærerent Jeſum, ingentia illarum animis obverſata ſunt ardui ſuſcepti operis impedimenta. Dicebant ad invicem: Quis revolvet nobis lapidem ab oſtio monumenti? Verùm ſtatim ac non tam corporis, quàm impavidæ fidei oculis ſanctæ peregrinationis metam, hoc eſt, Chriſti tumulum reſpexêre, facta ſunt aſpera [b] in vias planas, lapiſque revolutus eſt, qui magnus erat. Et reſpicientes, viderunt revolutum lapidem; erat quippè magnus valde. Antiqua hæc eſt, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, noſtræ hu-

a *Marci cap. 16. v. 3. & 4.*

b *Iſai. cap. 40. v. 4.*

Digitized by Google

humanitatis infirmitas, ut, quas inire renuimus vias, obſtructas undique vepri-
c *Pſalm. 93. v. 20.* bus facilè credamus, fingentes [c] laborem in præcepto, quod implere refugimus.
d *Prover. cap. 15. v. 19.* Ut enim benè Salomon ait: iter [d] pigrorum, quaſi ſepes ſpinarum. Impervium damnamus iter, quod cupimus declinare, nec cum mulieribus ad Sepulchrum properantibus Crucifixum quærimus, quia Crucem invenire formidamus. Hinc ju-
e *Matth. cap. 11. v. 30.* gum [e] Domini, quod ſuave eſt, durum dicimus, ac onus eius, quod leve eſt, grave prædicamus. Amamus vincula, quibus nos ſolvi poſſe diffidimus: fovemus vulnera, quibus ſanari deſperamus: nec tot inter mala ad aram ſalutis confugimus, quia magni revolvendi lapidis terremur imagine. Magnus ſcilicet filiis huius ſæculi videtur lapis, blandientem ſenſibus voluptatem forti animo deſpicere, terrenos affectus carnis caſtigatione compeſcere, humanæ conditionis dignitatem veſanâ cupidine ſauciatam, ſalutaris abſtinentiæ ſtudio reformare. Magnus iti-
f *Galat. c. 5. v. 25.* dem ab inanis [f] gloriæ cupidis reputatur

la-

lapis, faſtum deponere, humanas laudes effugere, fluxos, & caducos honores Chriſtianâ humilitate contemnere. Magnus inter noſtræ huius noctis tenebras apparet lapis, bona [g] gratis exhibere, mala libentiùs tolerare, quàm facere, pro veritate contumeliam lucrum putare, nullam iniuriarum ultionem quærere, inimicos diligere, pro maledicentibus orare, percutienti maxillam, alteram præbere. Magnus denique carnalis ſapientiæ trepidis oculis occurrit lapis, paupertatem [h] quærere, poſſeſſa relinquere, rapienti non reſiſtere, Crucem tollere, Patrem, [i] Matrem, filios, fratres, adhuc autem & animam ſuam, propter Chriſtum odiſſe. Magni profectò, ac graves lapides iſti videntur, carniſque illecebris aſſuetos oculos longè deterrent. Verùm ut facilè revolvantur, ſatis eſt reſpicere. Et reſpicientes, viderunt revolutum lapidem. Reſpiciamus itaque, Dilectiſſimi, reſpiciamus Sepulchrum Chriſti, Crucem Chriſti, Paſſionem Chriſti; ſic enim reſpicientes, videbimus revolutum lapidē, qui magnus erat.

g *S. Gregor. moral. l. 10. in c. 12. Iob. c. 16.*

h *Ibidem*

i *Lucæ c. 14. v. 26.*

Vi-

Videbimus rupes aſperas, & juga montium excelſa ſpatioſam detumeſcere in planitiem; unde cum Regio Prophetâ dicere poterimus: Statuiſti[k] in loco ſpatioſo pedes meos; nec ſanè quidquam amplius timebimus, dum quidquid timere poſſumus, Chriſtum tuliſſe videbimus. Duo[l] enim ſunt, quæ timet humana fragilitas: pudor, & dolor; utrumque Chriſtus ſuſcepit, dum morte, & morte[m] turpiſſimâ damnatus fuit. Recogitemus[n] ergo eum, qui talem ſuſtinuit à peccatoribus adverſus ſemetipſum contradictionẽ, ut non fatigemur, animis noſtris deficientes. Aſpiciamus[o] auctorem fidei, & conſummatorem Jeſum, qui propoſito ſibi gaudio ſuſtinuit Crucem, confuſione contemptâ. Sic reſpicientes videbimus revolutum lapidem. Videbimus quàm levia ſint[p] amantibus, quæ dura ſunt laborantibus. Diffuſa[q] ſcilicet in cordibus noſtris per Spiritum Sanctum, qui datus eſt nobis, charitas Dei[r] hæc eſt, ut mandata eius cuſtodiamus, & mandata eius gravia non ſunt. Videbimus quàm ſuave ſit jugum

k *Pſalm. 30. v. 9.*

l *S. Bern. ſerm. 4. in Vigil. Nativit. Domini num. 3.*

m *Sapien. c. 2. v. 20.*

n *Hebr. c. 12. v. 3.*

o *Ibidem v. 2.*

p *Ex S. Auguſtin. ſerm. 70., aliàs 9., de verbis Domini circa fin.*

q *Roman. c. 5. v. 5.*

r *1. Ioan. c. 5. v. 3.*

gum

gum Chriſti, bonum[s] velle, malum nolle, amare omnes, odiſſe nullum, æterna conſequi, præſentibus non capi: jugum ſanè, quod ſubeuntium[t] cervices non atterit, ſed demulcet. Videbimus è contra quàm aſperum ſit jugum mundi, ambire[u] terrena, retinere labentia, velle ſtare in non ſtantibus, appetere tranſeuntia, & cum tranſeuntibus nolle tranſire. Videbimus quantò faciliùs[x] ad veram beatitatem charitas faciat, quod ad miſeriam difficiliùs cupiditas facit. Videbimus quàm ſordeant viles illæ deliciæ, quas nunc tam perditè amamus, & quas amittere[y] metus fuerat, amiſiſſe gaudium erit. Videbimus denique per[z] quot pericula amatores ſæculi ad grandius periculum pervenire nitantur. Mundi ſiquidem ſarcina[aa] pondus habet: Chriſti ſarcina pennas habet; Chriſti ſarcina ſublevat nos: Mundi ſarcina premit nos. Premunt[bb] proſpera, dum appetuntur: premunt adverſa, dum formidantur; & quæ prius mentem deſiderio adeptionis afflixerant, pavore poſtmodùm amiſſionis excruciant. Re-

ſpi-

s *S. Hilar. comment. in Matth. c. 11. n. 13.*

t *S. Greg. Nyſſen. orat. 2. de pauper. amand. poſt med.*

u *S. Greg. moral. lib. 30 in c. 39. Iob. cap. 12.*

x *Ex S. Auguſt. d. ſerm. 70. aliàs 9. de verbis Domini circa fin.*

y *Ex eod. Cõfeſſion. lib 9. c. 1.*

z *Ex eod. Cõfeſſion. lib 8 c. 6. num. 5.*

aa *Ex eod. Enarrat. in Pſalm. 59 propè med.*

bb *S. Greg. moral. d. lib. 30. in cap 39. Iob. c. 12.*

Digitized by Google

ſpiciamus, placet iterum repetere, reſpiciamus, quem hodiè cum beatis mulieribus quærimus [cc] Jeſum Nazarenum Crucifixum. Erit ipſe ſerpens [dd] ille æneus pro ſigno poſitus, quem cum percuſſi aſpicerent, ſanabantur. Dabit ille nobis ſcutum [ee] cordis laborem ſuum; quippe qui exultans, [ff] ut Gigas ad currendam viam, terrena bona [gg] omnia contempſit, terrena mala omnia ſuſtinuit, ut neque in illis felicitatem quæreremus, neque in iſtis infelicitatem timeremus. Chriſtus [hh] paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplũ, ut ſequamini veſtigia eius. Inſpiciamus, [ii] & faciamus ſecundùm exemplar, quod nobis in monte monſtratum eſt. Solvamus vincula, in quibus verſamur, rumpamus nodos, quibus ligamur, ut ita cujuſvis revolvendi lapidis timore poſthabito, per Chriſti Paſſionem, & Crucem ad reſurrectionis gloriam feliciter perducamur.

cc *Marci c.16.v.6.*
dd *Num. c.21.v.9.*
ee *Thren. c 3.v.65.*
ff *Pſalm. 18. v. 6.*
gg *Ex S. Auguſtin. lib. de cathechiz. rudibus cap. 22.*
hh *1. Petr. c.2.v.21.*
ii *Exod. cap. 25. v. 40.*

33 25378